

[Kirkeministeren.]

Det ærede medlem mente, at bare man ville udskyde det, kunne det gå. Jeg gentager, at hvis man udskyder det, må man regne med, at efterårets menighedsrådsvalg i Sønderjylland faktisk udelukkende vil komme til at dreje sig om denne sag, og at man derved vil sætte modsætningerne skarpt op imod hinanden. Jeg vil gøre det ærede medlem opmærksom på een ting. Jeg tror, at hvis valget kom til at dreje sig om dette, ville tilhængerne af udstykning vinde de allerfleste steder, og i det tilfælde står det menighedsrådene frit for at udstykke ganske som de vil, og da bliver det udstykning efter de nugældende bestemmelser uden de begunstigelser, som forslaget rummer. Det må man ikke glemme. Den sønderjyske kirke står derfor sig selv i vejen, hvis den er medvirkende til, at dette bliver udskudt. Jeg tror, den skal hilse med glæde dette forslag, der virkelig byder den de begunstigelser, som selv det ærede medlem hr. Krarup måtte indrømme lovforslaget rummer.

Man taler om, at man tager fra kirken. Som bekendt tilhører ca. 98 pct. af befolkningen folkekirken. Det, som de sønderjyske skatteydere kommer til at betale mere, skal altså bæres af ca. 98 pct. af befolkningen, måske mere, dernede, og iøvrigt: Hvor meget kommer de til at bære? Det er rigtigt, at ved de meget store præstegårde er der et betydeligt overskud, men det er blevet så betydeligt også af den grund, at man netop tog hensyn til tabene ved markdevalueringen og satte tilsvaret i Sønderjylland ekstraordinært lavt. Hvis man ikke havde gjort det, havde man ikke haft et sådant overskud. Der er iøvrigt ved fastsættelsen af dette tilsvaret taget mange særlige hensyn, men det kan man ikke bruge som argument for, at nu tager man så og så meget fra kirken. Det var en honnørsag overfor den sønderjyske kirke, og det kan man ikke bruge som argument i denne forbindelse.

Det ærede medlem hr. Krarup henviste til, at der forsåvidt allerede har fundet en udstykning sted, som præstegårdsjorden er bortforpagtet i mange små parceller. Det vil jeg slet ikke bestride, men hele dette forhold har jo en anderledes ustabil karakter, end hvor der kan blive tale om tillægsjord. Det er ikke sådan, at den mand, der forpagter et stykke jord, er sikker på, at han kan beholde det. Der vil ikke være den solide drift og udnyttelse af jorden, som hvor der er tale om tillægsjord. Det skal det ærede medlem også vide, det er der masser af eksempler på, og det vil de sønderjyske medlemmer af dette ting kunne bevidne,

at selvom der — det skal også siges — adskillige steder er vist en god forståelse, så foreligger der desværre — det er det, der har været med til at forbitre forholdet — mange steder i Sønderjylland eksempler på, at man har skruet afgifterne op til en helt urimelig højde. Hvis man havde forstået forholdene bedre og var gået med til en udstykning, var spørgsmålet ikke blevet rejst så skarpt, som det er blevet nu. Det ved det ærede medlem sikkert, at sådan ligger det desværre adskillige steder. Jeg gør gerne honnør for de menighedsråd, der virkelig har været rimelige, har lagt en rimelig afgift på jorderne, men der findes som sagt mange menighedsråd, der ikke har haft den forståelse, men har søgt at presse afgifterne op til det højest tænkelige.

Det ærede medlem hr. Krarup talte om partipolitiske hensyn og citerede der en lille vending, som mit partis ordfører i folketinget var kommet med. Jeg har udtrykkelig sagt om denne sag, at nu er det mig, der som kirkeminister, socialdemokrat, har fremført dette forslag, men bag dette forslag står brede kredse ikke alene i mit parti, det radikale venstre står også bagved og retsforbundet og kommunisterne. Da vi behandlere lovforslaget i folketinget, anbefaledes det af partiet venstres ordfører. Det er ikke så spinkelt et grundlag endda, så noget udpræget partipolitisk tror jeg ikke, man kan tale om.

Jeg vil endelig gerne sige til det ærede medlem hr. Krarup, der talte om, at der i kirkelige kredse er stor modstand, at jeg beder det ærede medlem tage meget varsomt på den kendsgerning, at menighedsrådsforeningens bestyrelse i Sønderjylland nu tilfældigvis har fået den sammensætning, den har, for der er virkelig mange kirkelige kredse i Sønderjylland, der i modsætning til bestyrelsens flertal hilser dette lovforslag med glæde. Det kom bl. a. frem ved det sidste møde, som menighedsrådsforeningen holdt i Åbenrå for en månedens tid siden eller så, hvor der var en meget stor del af denne forsamling, ikke halvdelen, men lige op til halvdelen af denne forsamling, der virkelig hilste dette lovforslag med glæde. Bestyrelsen for menighedsrådsforeningen dernede er meget ensidigt sammensat. Der findes i denne forenings bestyrelse — den er på 17 medlemmer — en eneste husmand, og der findes ikke en eneste arbejder. Det er ikke, fordi der ikke er nogen husmænd eller arbejdere i menighedsrådene, der er mange af dem, men det er meget få af dem, der har råd til at rejse til de årlige generalforsamlinger ofte meget langt borte